

Finnsnes d. 2/1-1964.

Hrr.
Direktør Rolf Kiær,
Bj. Bjørnsonsgt. 1,
Stavanger.

Kjære Dem.

Hjertelig takk for Deres brev av 15/11 f.å. Nu føler jeg i underbevisstheten at De venter på svar på Deres spørsmål om mine besteforeldre. Men jeg skal si Dem at det har ikke vært så greit å få tak i de opplysninger De ber om i den jungel av rot som har vært her i Lenvik. For å få de fullstendige opplysninger om min farfar - Henrik Fredriksen - Finnsnes, og hans kone Johanne Kristine Kristoffersdatter, født i Tranøy prestegjeld, må jeg nok kontakte Statsarkivet i Tromsø. Imidlertid har jeg fylt ut sjemaet for det jeg har fått i utskrifter fra Kirkeboken i Lenvik, og det jeg har fått i utskrift av Dødsprotokollen hos Lensmannen i Lenvik, av 21/11 - 1963.

Min farfar **Henrik Fredriksen, "Henrikstøa", Finnsnes**, var født i Trollvik i Lenvik ca 1813 iflg. utskrift av Dødsprotokollen, og døde om natten mellom 8/9 februar 1893 ca 80 år gammel. Han døde i sit hjem i "Henrikstøa" på Finnsnes. Han ble funnet død foran ovnen i sit hjem om natten mellom 8-9. februar 1893. Landvind og bitende kulde. Han hadde vært i ferd med å legge i ovnen, og ble funnet liggende død foran ovnen den 10. februar, søndag.

Utskrift fra Kirkeboken for hans hustru:

Gårdbr.kone Johanne Kristine Kristoffersdatter, født i Tranøy prestegjeld i 1819, døde iflg. Kirkeboken i Lenvik 15/11. 1874. Gravlagt 1. juli 1875., anført i Kirkeboken i Lenvik.

Deres barn ført her i kronologisk aldersrekke:

- Nr. 1 Nils Henriksen (gift og bosatt på Nordsand i Øksnes).
- " 2 Anna Lavine (gift og bosatt på Lavold i Lenvik.)
- " 3 Kristoffer Henriksen (Ugift. Notmann. Ble sindsyk.Uhelb.)
- " 4 Edvard Kristian(gift, bosatt Seljestad, Sandvik, Lenvik.)

Opplysningene i aldersrekken har jeg vært på Aldershjemmet i Rossfjord og innhentet hos fru Ragnhild Fredriksen født Rasmussen d. 11. august 1873 som strandsidder hos Henrik Fredriksen, Finnsnes. Hun var 92 år og full åndsfrisk, da jeg snakket med henne i september 1963.

I skrivende stund mangler ennå data for min bestemors fødsel. Likeså mangler datum for hendes giftermål med Henrik Fredriksen, datum og år (det absolute), og datum og år når Henrik Fredriksen, min farfar, var født. Dette vil jeg søke å få opplyst fra Statsarkivet i Tromsø. Prosten i Lenvik henviser meg derhen. Etter hvad som er anført under ca. 80 år gammel i dødsattesten vilde han være født i ca. 1813. Her må Statsarkivet kontaktes.

Men etter de opplysninger som jeg fikk av min mor og far, så skulde giftermålet med Johanne Kristoffersdatter være 2-net ekteskap.

De fortalte;

"Han farfar Henrik Fredriksen skulde i barndåp med sit første barn til gamle Lenvik kirke. Han skulde ha flere med sig til kirken. Det var andre som også hadde tinget kirkefølge med han, og det fikk de også. Deriblant var også Hans Fredrik fra Finnfjord med kone og barn til dåpen, og likeså en fosterpike de hadde. Da de skulde gjøre klar kirkebåten som stod i naustet i Henrikstøa, ble det diskusjon om hvilken båt de skulde velge til kirkebåt.

Henrik holdt på fembøringen, Hans Fredrik satte sig imot. Han vilde de skulde ta Kobberømmingen - en båt i størrelse mellem fembøringen og otringen, den var lettere å ro frem med enn fembøringen - om det skulde bli stille og motstrøm. Farfar gav etter i diskusjonen, og føiet sig etter påstanden til Hans Fredrik, og så valgte de Kobberømmingen. Dermed for de avsted.

Kirkeveien var ca 4 mil til det gamle Lenvik. De kom vel frem, og tok inn i en av de ledige kirkestuer. Enkelte mere velstående bønder og fiskere hadde egne kirkestuer som ble utlånt når de selv ikke hadde bruk for den. Ellers var det en større kirkestue for almuen. (Se billedet.) Disse sammenkomster hadde gjerne et festlig preg fra de mer ensformige forhold i de grisgrente bygdelag. Kostholdet bestod av hjemmebakke kaker, vafler, nordlandslefse smurt med hjemmelaget smør, råsuksker (farin) sammenblandet med gjetmysost og kanel, som i grov pulverform ble strødd utover den smørklinte brødleiven, og sammenlagt i trekandede lefser. (Lofotlefse) Spekkekjøt, fårerull, syltet, flesk hørte også med. Surmelk hadde de på kaggen. Brennevinskaggen var gjerne også med. Disse kirkehelgene var de store forbrødringssammenkomster. Alle kjente alle, og vennskapet var vel her det som nådde sit høidepunkt i disse bygdelag.

Når så kirkehelgen og alle kirkeforretningene var unnagjort, var det å pakke sammen dekketøi og vaske og gjøre rent etter seg og skippe inn og ta på hjemturen igjen. Kirkestuen måtte stå i orden til neste kirkehelg. Dette var den selvskrevene lov, og den ble også høitidelig holdt av alle. Således var det vel også denne gang Henrik Fredriksen fra Finnsnes hadde sin førstefødte barndåp. Da de skulde gå seil igjen fra Lenvik kirke denne gang og komme sig heim til Finnenes igjen, var det blåst opp en frisk landvind, østenvind, som økte på etter hvert. Iltre vinnsøyer strakte seg truende nedover Lenvik-fjorden. Kobberømmingen skjærer frem gjennom sjøene som en ål. Bakromsmannen arbeider av all kraft med bordauskaret for å holde båten lens. Kvinnene er likbleke der de er pakket ned i akterskotten.

Henrik sitter med styrvolen i venstre hånd, og skautet om nagelen i sin høire. Stadig å stikke i skautet, og ta inn igjen. Kobberømmingen vrir sig og kaster sig under seilpresset på sjøene. - Som lyn hvirvler en vindgneiste sig opp i luvart og kantrer båten. Sjøen velter inn over ripen. Kirkefolket ruller ut i en heksegryte av det opprørte hav. Båten hvelver. Den første som kommer sig på hvelvet er Henrik Fredriksen. De andre gikk ned. Dåpsbarnet til Hans Fredrik, som var inntullet i en skinnfell, drev med vinden nedover havet mot Senjalandet.

Plutselig kommer Hans Fredrik til overflaten ved hvelvet. Men gikk straks ned igjen. Deretter kommer fostergjenta til Hans opp like ved hvelvet. Hun var lett å se i sin hvitblomstrede muggkjole. Bare et øieblikk så var hun horte. Konen til Hans Fredrik kom også opp like i nærheten av hvelvet. Hun roper til Henrik: "Hvor er han Hans", mannen hennes. Og Henrik svarer: "Han er gått ned", - og hun sank i det samme.

En galeas bautet på Lenvik-fjorden, men gjorde intet som helst for å komme de skibbrudne til hjelp. Årsaken kjenner ingen."

Henrik Fredriksen ble reddet, men var siden sterkt merket av dette. (Inntatt i Lofot-posten for ca. 2 - 3 år siden.) Hans ekteskap med Johanne Kristine Kristoffersdatter må ha skeet siden, da hun døde i deres hjem i "Henrikstøa" på Finnenes. Herom vil jeg kontakte Statsarkivet i Tromsø i januar/februar, for å få alt klart og stadfestet.

Noe brev fra Helfrid Høis har jeg dessverre ennå ikke fått. Jeg spekulerer på om jeg skal ta en telefon til henne.

Sluttkonseptet til biografien om Jørgen Melchiorson har jeg ennå ikke ferdigskrevet. Men jeg vil nu så snart som mulig det ferdig, så jeg kan senne det til Dem.

Jeg har hatt meget å stå i med. Jeg læser jo meget, og så er det mangt annet jeg også har å arbeide med. I begynnelsen av desember deltok jeg i et samvirkekurs på Gibostad landbruksskole. Det var en interessant avkobling. Vi var 37 deltakere.

I julen iår har vi hatt meget sydvestlig storm og regn. Is og holkeføre har vært livsfarlig især for eldre folk. Ulykker har det også vært med fall og dødsfall. Det har derfor vart en inne-jul iår her nord.

Ingegerd kom heim på juleferie sent juleaften, og reiste tilbake med flyet fra Bardufoss nyttårsdag da hun skulde være på kontoret 2. nyttårsdag i Trondheim.

Jeg har mottatt boken Lorentz Andersøn Dass, og de historiske klientene driver nu for fullt med å studere den.

Så ønsker jeg, vi alle her på Seljestad, et godt nytt år med fred og signing for Dem og Deres i det nye året.

Med hjertelig hilsen fra Deres

A handwritten signature in cursive script that reads "J. H. Seljestad". The signature is written in dark ink on a light-colored background.

Få høre fra Dem om Henrik Fredriksen, Finnsnes.